

ת"פ 50335/11/21 - מדינת ישראל נגד חאלד אלפודה

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 50335-11-21 מדינת ישראל נ' אלפודה(עציר)

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם: חאלד אלפודה

בשם המאשימה: עו"ד שחר יערי

בשם הנאשם: עו"ד פאדי חמדאן

גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בסדרת עבירות רכוש שבוצעו ברובן בפרק זמן קצר ובסמיכות זו לזו. בטרם יובא תוכנו של כתב האישום, ראוי לבאר כבר עתה את הנסיבות במסגרתן הגיעו הצדדים להסדר דיוני (ללא הסכמות באשר לעונש). בפתח ישיבת ההוכחות הראשונה התקיים דיון בטענה מקדמית שהעלתה ההגנה, זאת לאחר שהתברר כי המאשימה טרם הצטיידה בחוות דעת מומחה. בטרם הכרעה בבקשה ביקשו הצדדים לקיים שיח קצר מחוץ לפרוטוקול. לאחריו נערכה לבקשתם הפסקה בדיון, ובהמשך לכך הוצג ההסדר.

כתב האישום

1. ברקע: הנאשם הוא תושב האזור ללא היתרי כניסה או שהייה בישראל. לנאשם ולג'ואד בלעום (להלן: בלעום) היכרות מוקדמת. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום עמדו השניים בקשר טלפוני ונהגו לתאם הסעות של הנאשם ע"י בלעום לתוך שטח מדינת ישראל ובחזרה, על מנת לאפשר לנאשם לבצע עבירות גניבה והתפרצות לבתים.

אישום מס' 1: ביום 3.10.21 לפנות בוקר התפרץ אחר לביתו של המתלונן ונטל משם מפתחות לבית ולרכב ורכוש נוסף. בהמשך פגש האחר בנאשם, והנאשם נסע מהבית במכוניתו של המתלונן. בגין אישום זה הורשע הנאשם

עמוד 1

בעבירות כניסה או ישיבה בלתי חוקית בישראל, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה לישראל); סיוע לגניבת רכב, לפי סעיפים 413ב ו-31 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

אישום מס' 2: בלעום הסיע את הנאשם פעמיים לתוך שטח מדינת ישראל, ביום 14.10.21 וביום 20.10.21. בגין אישום זה הורשע הנאשם בשתי עבירות כניסה או ישיבה בלתי חוקית בישראל, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

אישום מס' 3: בהמשך לתיאום מוקדם הסיע בלעום את הנאשם מהאזור לאבן יהודה. ביום 19.10.21 לפנות בוקר סייע הנאשם לאחר להיכנס לביתו של המתלונן, כך שהנאשם שמר מחוץ לבית בעוד האחר נכנס פנימה ונטל מן הבית תיק, טלפון ושעון חכם, והשניים עזבו את המקום כשהרכוש הגנוב בכליהם. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות כניסה או ישיבה בלתי חוקית בישראל, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל; סיוע לכניסה לבית מגורים כדי לבצע עבירה, לפי סעיפים 406(א) ו-31 לחוק העונשין.

אישום מס' 4: ביום 19.10.21 לפנות בוקר פרץ הנאשם לבית המתלוננת ונטל מהבית מחשב נייד ומקלדת. בגין אישום זה הורשע בעבירת התפרצות לבית מגורים כדי לבצע עבירה, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין.

אישום מס' 5: ביום 19.10.21 לפנות בוקר התפרץ הנאשם לבית המתלונן דרך חלון חדר השינה של בן המתלונן, ונטל מחשב נייד וצורר מפתחות לבית ולרכב. המתלונן התעורר כתוצאה מהרעש והבחין בצלילית אדם מחוץ לחדר השינה, ובהמשך לכך הבחין בנאשם בעודו יושב על אדן החלון. המתלונן ניסה לתפוס את הנאשם, אך הלה הצליח להימלט מהבית דרך קרע שיצר ברשת החלון. מיד לאחר מכן יצר הנאשם קשר עם בלעום שאסף אותו מהמקום בחזרה לאזור. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות התפרצות לבית מגורים כדי לבצע עבירה, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין; היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

אישום מס' 7: בהמשך לתיאום מוקדם הסיע בלעום את הנאשם מהאזור לקדימה. ביום 8.11.21 לפנות בוקר נכנס הנאשם לבית המתלוננים דרך חלון פתוח בסלון הבית, ונטל מהמקום מפתחות לבית ולרכב, תיק ובו ארנק, כרטיסי אשראי, רישיון נהיגה, כסף מזומן בסך 1,000 ₪ ותווי שי בשווי 700 ₪. בהמשך לכך סיכם הנאשם עם בלעום כי הלה יאסוף אותו. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות כניסה או ישיבה בלתי חוקית בישראל, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל; כניסה לבית מגורים כדי לבצע עבירה, לפי סעיף 406(א) לחוק העונשין.

טיעוני הצדדים לעונש

2. ב"כ המאשימה עמדה על כך שמדובר בתושב האזור שנכנס פעם אחר פעם לשטח המדינה, לא על מנת לשבור שבר באופן לגיטימי תחת היתרי כניסה ועבודה, כי אם באופן בלתי חוקי במטרה להפיק רווח קל תוך פגיעה ממשית ברכוש הציבור ובביטחונו. החבירה לאזרח ישראלי שסייע בידו להיכנס ולצאת את תחומי המדינה מלמדת על

תכנון מוקדם. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אחד מהאישומים. לזכותו של הנאשם - הרכוש שנגנב באישומים 4-5 הושב לבעליו. זה המקום לציין כי לטענת ב"כ הנאשם גם הרכוש שנגנב באישום 7 הושב. המאשימה לא כפרה בכך. ב"כ המאשימה ביקשה ליתן משקל לפגיעה לא רק ברכושם של הקורבנות, כי אם בעיקר בפגיעה בביטחונם האישי ופרטיותם, כשהנאשם הסתובב בין חדרי ביתם בעודם נמים את שנתם. כן עמדה על הסיכון למפגש אלים בין הנאשם לבין דיירי הבית. ב"כ המאשימה ביקשה מבית המשפט להתעלם מהקשיים הראייתיים שנתגלו עובר להצגת ההסדר, כשלטענתה קשיים אלו שוקללו ע"י הצדדים בדרך של תיקון כתב האישום לקולה. היא הפנתה לפסיקה להמחשת הענישה הנוהגת וביקשה לקבוע את מתחמי העונש בהתאם: אישום ראשון - 8-18 חודשי מאסר, אישום שני - 2-7 חודשי מאסר, אישום שלישי - 10-20 חודשי מאסר, אישום רביעי - 14-26 חודשי מאסר, אישום חמישי - 15-30 חודשי מאסר, אישום שביעי - 12-24 חודשי מאסר.

אשר לגזירת העונש בתוך המתחם, ב"כ המאשימה הפנתה לעברו הפלילי המכביד של הנאשם (עת/1) ולשני מאסרים על-תנאי בני 10 חודשים ו-6 חודשים שהוטלו עליו בהרשעתו האחרונה (עת/2). לדבריה, מדובר אמנם במי שהתנתק לתקופה ממושכת מהעולם העברייני (הרשעתו האחרונה משנת 2018 וזו שלפניה משנת 2000), אך בהינתן הדמיון בין הרשעותיו בעבר לאלו עתה, יש לתת להן משקל משמעותי. הנאשם בן 47, והספיק לרצות כ-23 שנים מאחורי סורג ובריח, כמעט מחצית מחייו. ב"כ המאשימה ביקשה לתת משקל לשיקולי הגמול, הרתעת היחיד והרבים, ולאפשר את הרחקת הנאשם מהחברה לתקופה ממושכת, על מנת להגן על הציבור מפני פגיעתו הרעה. סופו של טיעון ביקשה לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל שלא יפחת מ-6 שנות מאסר מיום מעצרו (8.11.21), להפעיל את המאסרים על-תנאי בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר, מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי.

3. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם עונש יחיד, אשר כולל בחובו את כל האישומים בהם הורשע הנאשם. לטענתו, בהינתן המאפיינים הדומים של העבירות וסמיכות הזמנים, כמו גם החלטתה של המאשימה להגיש כתב אישום אחד, אין מקום לפיצול מלאכותי של המתחם. הוא ביקש להתייחס בדקדקנות לנסיבותיו של כל אחד מהאישומים, ולהימנע מ"תמחור" גלובאלי של העבירות. אשר לאישום הראשון - מעשיו של הנאשם בסיועו לעברייני העיקרי התמצו בכך שישב ליד הנהג ברכב הגנוב. הוא לא היה זה שגנב את המפתחות, לא התפרץ, לא נהג ברכב, ולא ביצע פעולה אקטיבית כלשהי פרט לנוכחותו במקום. המתחם מתחיל לשיטתו במאסר על-תנאי. אישום שני - כניסה לישראל ללא אינדיקציה לכוונות פליליות. אישום שלישי - הסיוע לכניסה לבית המתלונן התמצה בשמירה מחוץ לבית. הרכוש הגנוב לא הגיע לחזקתו של הנאשם. אישום רביעי - התפרצות פשוטה דרך דלת הבית, ללא גרימת נזק. הרכוש הושב לבעליו. לא ניתן להשוות את מתחם העונש לאירועי גניבה מורכבים ומתוחכמים. הנאשם אף לא נהנה מהרכוש הגנוב שהושב לבעליו. אותן הטענות רלוונטיות גם לאישומים החמישי והשביעי. ב"כ הנאשם הציג פסקי דין להמחשת הענישה הנוהגת, וביקש לקבוע מתחם ענישה שלא יעלה על 20-40 חודשי מאסר.

בקביעת העונש בתוך המתחם ביקש ב"כ הנאשם ליתן משקל נכבד להתנהלותה של המאשימה ולתקלה שנפלה מלפניה, כשלא הצטיידה בחוות דעת מהנדס עובר לדיוני ההוכחות. לטענתו, הנאשם זכאי להקלה משמעותית מאוד בעונשו בשל החיסכון הרב בזמן שיפוטי ובכספי ציבור. עסקינן בחוות דעת מהותית להליך, כזו שעולה למאשימה ממון רב, ובהמשך לכך מחייבת הקדשת דיונים ארוכים של חקירות ראשיות ונגדיות, הן של המומחה והן של חלק מעדי התביעה האחרים.

עוד ביקש ב"כ הנאשם להתחשב בפרק הזמן הממושך בו נמנע הנאשם מביצוע עבירות, מכך שמדובר בבעל משפחה, אב לארבעה ילדים קטנים, שהגדול בהם בן שמונה, המפרנס העיקרי בבית ללא מקורות תמיכה חיצוניים. הנאשם אדם פשוט שגדל בסביבה סוציאקונומית נמוכה, לא זכה להגנת שירותי הרווחה, לא קיבל הזדמנות טיפולית. נתונים אלו רלוונטיים הן למרכיב המאסר בפועל, אותו צפוי הנאשם לרצות במלואו ללא הקלות בדמות יציאה לחופשות, התייחדות או קנטינה, והן למרכיב הקנס, אותו ביקש ב"כ הנאשם לגזור במתינות, ולאפשר תשלום לאחר סיום ריצוי המאסר. סופו של דבר ביקש לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה ולחלופין בשליש התחתון, ולהפעיל את עונשי המאסר על-תנאי בחפיפה מלאה.

הנאשם ביקש סליחה מבית המשפט ומנפגעי העבירה. לדבריו, מעולם לא נקט אלימות כלפי איש. הוא נכנס לישראל וגנב "בשביל אוכל, רק בשביל אוכל. כולה לפטופ מה שלקחתי, טלפון, שעון, לא באתי להיות עשיר. הרכב לא קיבלתי ממנו שקל".

דיון

מתחם עונש כולל או מתחמים נפרדים

4. בהתאם להוראת סעיף 40ג לחוק העונשין ול"מבחן הקשר ההדוק" שנקבע בע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014), יש לבחון האם מעשיו של הנאשם מהווים חלק ממסכת עבריינית אחת, שאז ייקבע מתחם ענישה אחד הכולל בחובו את מלוא האירועים בגינם הורשע, שמא מדובר באירועים שונים המצדיקים קביעת מתחמי ענישה נפרדים. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים מצאתי לאמץ את עמדת המאשימה לפיה חרף מסגרת הזמנים המצומצמת, עסקינן באירועים שונים ובקורבנות נפרדים, באופן שאיננו מצדיק קביעת מתחם משותף, ולפיכך החלטתי לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אישום.

מדיניות הענישה בעבירות התפרצות למקום מגורים

5. בחינת הענישה הנוהגת מלמדת על כך שמנעד הענישה בגין עבירת התפרצות לא מתוחכמת לבית מגורים נע ברף התחתון בין 8 לבין 12 חודשי מאסר, וברף העליון 24 חודשי מאסר, בתלות בנסיבות האירוע. ראו להלן:

עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 9393-10-21 מוחמד טבאחי נ' מדינת ישראל (2.1.22, טרם פורסם). לאחר שהתקיים דיון בערעור על עונש בן 40 חודשי מאסר בתוספת הפעלת 8 חודשי מאסר על-תנאי במצטבר (נקבעו מתחמים נפרדים לכל אחת מהעבירות - 3 עבירות התפרצות מתחם 12-24 חודשי מאסר כל אחת, ניסיון התפרצות מתחם 8-24 חודשי מאסר), פיצויים בסך ₪ 11,000 לנפגעי העבירה וקנס בסך ₪ 4,000 - חזר בו המערער ממרבית הערעור, אשר נדחה בהתאם. בית המשפט המחוזי מצא להתערב ולהקל ברכיב המאסר חלף קנס.

עפ"ג (מחוזי חיפה) 51174-05-17 חאמיס גרבאן נ' מדינת ישראל (20.7.17). בית המשפט דחה ערעור של נאשם שהורשע בעבירות התפרצות לבית מגורים, גניבה והיזק לרכוש במזיד. נקבע מתחם ענישה בין 9 חודשי מאסר (או קצת למטה מכך) לבין 24 חודשים.

ע"פ (מחוזי חיפה) 17277-02-13 מדינת ישראל נ' פסחוב (2.5.13). בית המשפט קיבל את ערעור המדינה על גזר הדין של המשיב שהורשע בביצוע עבירת כניסה והתפרצות לבית מגורים בצוותא. נקבע מתחם ענישה בין 24-8 חודשי מאסר.

ת"פ (שלום רמלה) 55415-08-15 מדינת ישראל נ' בן חמו (8.11.16). הנאשם התפרץ לדירה, נטל שעון, מצית ונעלי ספורט ונתפס בכף. נקבע מתחם ענישה בין 24-10 חודשי מאסר.

ת"פ (שלום ירושלים) 20536-08-10 מדינת ישראל נ' פלוני (11.7.13). הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה. נקבע מתחם ענישה בין 24-9 חודשי מאסר.

ת"פ (שלום רמלה) 28679-09-09 מדינת ישראל נ' מוסלמאן (30.4.13). הנאשם פעל בצוותא עם אחר שהתפרץ לביתה של המתלוננת וגנב משם פרטי רכוש שונים. המתלוננת שבה לביתה ונתקלה בפורץ. בשלב זה נמלט הפורץ מן הבית, נכנס לרכבו של הנאשם, והשניים נמלטו מן המקום. נקבע מתחם ענישה בין 24-12 חודשי מאסר.

ת"פ (שלום באר שבע) 50969-06-12 מדינת ישראל נ' ממיסטרוב (19.12.12). הנאשמים הורשעו בביצוע עבירה של כניסה למקום מגורים לשם ביצוע עבירה. נקבע מתחם ענישה בין 24-6 חודשי מאסר.

קביעת המתחמים

6. הנאשם לא הורשע אמנם בקשירת קשר לפשע, אך ריבוי האירועים בשילוב התיאום עם בלעום - תושב המדינה שסייע לנאשם לעשות את הדרך מהאזור לזירות העבירה בישראל ובחזרה, מלמד על עבירות שבוצעו לאחר תכנון מוקדם. אמנם, אין מדובר בעבירות מתוחכמות, אך רצף האירועים שבוצעו בתוך פרק זמן קצר, שלושה מהם (אישומים 5-3) בהפרש זמנים קצר זה מזה באותו היום, מלמד כי מדובר לכאורה במי שבחר להתפרנס על חשבונם של אחרים, מבלי שמורא החוק חל עליו. לקחתי בחשבון את העובדה שהרכוש הגנוב נתפס, ובצד זאת נתתי דעתי לכניסתו של הנאשם לבתים בשעות הבוקר המוקדמות, בזמן שדיירי הבית נכחו במקום, תוך סיכון להתפתחות אירועים אלימים. אני קובע מתחם בין 24-12 חודשי מאסר לכל אחת משתי עבירות ההתפרצות (אישומים 4, 5) ועבירת הכניסה לבית מגורים (אישום 7). לעבירת הסיוע לכניסה לבית מגורים (אישום 3) אני קובע מתחם ענישה בין 18-8 חודשי מאסר. לעבירת הסיוע לגניבת רכב (אישום 1) נקבע מתחם ענישה בין 18-6 חודשי מאסר. אשר לשתי עבירות השב"ח (אישום 2), מצאתי לאמץ את מתחם העונש לו עתרה המאשימה, בין 7-2 חודשי מאסר, זאת בהינתן שמדובר במי שנכנס לישראל במטרה לבצע עבירות, כעולה מהאמור בחלק הכללי לכתב האישום. עינתי בפסקי הדין שהציגו הצדדים, ולא ראיתי לשנות מהתוצאה.

7. לחומרה: עברו הפלילי של הנאשם מכביד. מדובר במי שנדון לשנות מאסר רבות מאוד מאחורי סורג וברית, מרביתן בגין עבירות רכוש. הנאשם נשפט לאחרונה בשנת 2018, תלויים כנגדו שני מאסרים על-תנאי חבי הפעלה, אך מתברר (שוב) כי לא היה באלו כדי להניאו מלהמשיך בדרכו הרעה. אמנם, הנאשם ביצע הפוגה ממושכת בפעילותו הפלילית (מאז הרשעתו משנת 2000 ושחרורו ממאסר, ועד ביצוע העבירות מושא הרשעתו משנת 2018), אך העבירות עליהן הוא נותן עתה את הדין, בשילוב הרשעתו האחרונה, מלמדות כי ההפסקה לא נתנה אותותיה. הנאשם שב לפעילות במלוא המרץ.

לקולה: המאשימה צודקת בטענתה כי כתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם משקלל בחובו את הקשיים הראייתיים, ומכאן שאין באלו כדי להביא לשינוי במתחם, או לחריגה ממנו לקולה (רע"פ 1807/22 פלוני נ' מדינת ישראל (16.3.22)). מנגד, התנהלותה הדיונית הרשלנית של המאשימה מצדיקה התחשבות משמעותית של בית המשפט בנאשם והקלה בעונש בתוך המתחם. נזכיר - הצדדים הגיעו להסדר טיעון בפתח ישיבת ההוכחות, זאת בהמשך למחדל המאשימה אשר התייצבה לדיון מבלי שאחזה בידה חוות דעת מומחה לה נדרשה להוכחת האשמה. מכאן, גם אם בית המשפט היה מורה על קיום דיוני ההוכחות מבלי לדחותם, ברי כי לא ניתן היה להשלים את שמיעת פרשת התביעה כמתוכנן, המשפט עתיד היה להתמשך, וקיים יסוד לא מבוטל להניח כי היינו נדרשים לזימונם של חלק מעדי המאשימה לחקירה נגדית חוזרת לאחר המצאת חוות הדעת. לפיכך מקובלת עליי טענת ב"כ הנאשם, כי הודייתו של הנאשם הביאה לחיסכון רב מאוד בזמן שיפוטי יקר ערך, בפרט לאור כמות העדים המתוכננים (49). בהקשר זה אציין כי המאשימה לא חלקה על החיסכון המשמעותי בזמן ציבורי (פר' עמ' 23 ש' 1-2). בהתאם ראוי לזקוף לזכותו של הנאשם את נטילת האחריות, הבעת חרטה ונתוניו האישיים כפי שהובאו מפי בא כוחו. כן לקחתי בחשבון את תקופת המעצר הממושכת (כשמונה חודשים), בתנאים קשים יותר ממאסר.

8. באיזון הראוי מקובלת עליי עמדת ב"כ הנאשם בדבר המשקל המוגבר שיש ליתן בהליך דנן להתנהלותה הדיונית של המאשימה, ולקבוע את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם. מנגד, אין בידי לקבל את עתירתו באשר לאופן הפעלת המאסרים המותנים. ממילא הלכה המאשימה כברת דרך משמעותית לקראת הנאשם עת ביקשה להפעיל את המאסרים על-תנאי בחופף זה לזה, חרף ריבוי העבירות השונות שכמעט בכל אחת מהן היה כדי להפעילם. נזכור כי הכלל בדבר הפעלת מאסרים מותנים בחופף זה לזה כשאלו נגזרו בגזר דין אחד, רלוונטי כאשר מדובר באישום יחיד המפעיל את אותם המאסרים. מנגד, כשמדובר באישומים שונים המפעילים את התנאים, הרי שברגיל יש להפעילם במצטבר זה לזה, ובמצטבר לעונש שייגזר על הנאשם.

9. אשר לרכיבים הכספיים: שקלתי לקולה את העובדה שמרבית הרכוש הושב לבעליו (לא בזכות התנהגותו הטובה של הנאשם), אך לא ניתן להתעלם מהפגיעה בפרטיותם, בביטחונם, ובתחושת המוגנות של נפגעי העבירה בתוך ביתם פנימה, באופן המצדיק חיובו של הנאשם בתשלום פיצויים. זאת ועוד, בעבירות שכל מטרתן השאת רווח לעבריין על חשבון קורבן העבירה, לא ניתן להלום את גזירת הדין ללא השתת קנס שיפגע בכיסו של הנאשם, גם אם מצבו הכלכלי קשה.

10. אחר כל אלה החלטתי לגזור את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. 42 חודשי מאסר בפועל.

אני מורה על הפעלת המאסרים המותנים (10 חודשים ו-6 חודשים, ניתנו בת"פ 49955-03-18 מיום 29.10.18). המאסרים המותנים יופעלו בחופף זה לזה, ובמצטבר לעונש המאסר שנגזר על הנאשם.

סה"כ ירצה הנאשם 52 חודשי מאסר בפועל, אשר יימנו מיום מעצרו - 8.11.21.

ב. 12 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג פשע.

6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ג. פיצויים בסך 1,000 ₪ לכל אחד מנפגעי העבירה באישומים 1 ו-3, ופיצויים בסך 2,000 ₪ לכל אחד מנפגעי העבירה באישומים 4, 5 ו-7. סה"כ ישלם הנאשם לנפגעים פיצויים בסך 8,000 ₪, ב-8 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל ביום 10.9.22 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועד, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מדי. ב"כ המאשימה תמסור במזכירות את פרטי נפגעי העבירה.

ד. קנס בסך 4,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.5.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מדי.

ה. כל סכום שיופקד על ידי הנאשם יזקף ראשית לטובת הפיצויים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ' תמוז תשפ"ב, 19 יולי 2022, במעמד הצדדים.